

MÃI MÃI .. BÊN NHAU

Nơi nghĩa trang thành phố Dallas, bang Texas, Hoa Kỳ, hai ngôi mộ nằm song song cạnh nhau với cùng bia đá khắc hàng chữ: "David và Kimberley Marshall .. mãi mãi bên nhau. Kết hôn trong vòng ba năm".

Câu chuyện tình yêu của đôi bạn trẻ David Crenshaw và Kimberley Marshall thật hạnh phúc nhưng cũng thật đau thương.

Ngay từ lọt lòng mẹ, cả hai mắc bệnh di truyền "nhầy nhớt - mucoviscidose" chưa có phương thuốc chữa trị. Người mắc chứng này bị loại chất nhờn đặc quánh làm tắc nghẽn hai cuống phổi khiến nghẹt thở hoặc ho liên tục.

Nhờ tình thương bao la và sự trợ giúp của mẹ hiền - bà Dawn - bé Kimberley - gọi tắt là Kim - vượt thắng một phần cơn bệnh quái ác. Cô bé có thể cắp sách đến trường và bắt đầu chương trình tiểu học như bao trẻ cùng tuổi. Chưa hết, bé theo học môn khiêu vũ cổ điển và ghi tên trong đội nữ túc cầu thành phố! Bà Dawn còn đi xa hơn trong mộng ước. Như bao bà mẹ trẻ, bà mơ thấy cô con gái cứng lớn lên, tham dự các buổi khiêu vũ tại trường học và rồi .. có chàng sinh viên nào đó để ý đến con bà, yêu con bà, và tỏ tình lần đầu với con bà!

Nhưng bác sĩ Robert Kramer - chuyên viên về chứng bệnh nhầy nhớt - cẩn thận cảnh giác đôi vợ chồng trẻ Dawn và Bill chớ nuôi ảo tưởng! Vì dù có dùng hết phương thức trị liệu và con bệnh có thể sống gần như bình thường, nhưng tuổi thọ thường không tới 30!

Bé Kim lớn lên và bước vào tuổi dậy thì. Đây là lúc lời tuyên bố của bác sĩ Kramer ứng nghiệm: thân hình Kim gầy đét và xẹp lép như quả bóng xì hơi. Ông bà Dawn và Bill lại phải đưa con vào nhà thương. Cô bé cẩn thận mang theo cuốn nhật ký. Trong nhật ký, Kim ghi lại những gì xảy ra chung quanh, nhất là cái chết của những thiếu nữ Kim quen biết trong nhà thương. Chẳng hạn Kim viết: "Wendy qua đời lúc 8 giờ 10 phút sáng nay. Nó đau đớn suốt đêm qua, thật tội nghiệp! Thôi, như thế thì hơn!" Bà Dawn nghĩ rằng Kim viết về những cái chết như cách thức tự chuẩn bị chấp nhận số phận của mình.

Dẫu phải vất vả chiến đấu Kim cũng cố gắng học xong bậc trung học như bao thiếu nữ đồng tuổi.

Mùa xuân 1986 là mùa xuân đầu tiên đôi bạn trẻ David Crenshaw và Kimberley Marshall gặp nhau.

Năm đó Kim 16 và David 18 tuổi. Cả hai được đưa vào nhà thương điều trị về cùng chứng bệnh nhầy nhớt. Giống như Kim, David cũng can đảm phấn đấu để sống bình thường như bao thanh niên tràn đầy sức sống cùng lứa. Thân sinh David tâm sự:

- Chúng tôi luôn luôn cư xử với David như thể David mạnh khoẻ. Tôi nghĩ nếu David tráng kiện hơn một chút chắc hẳn nó sẽ lướt thắng được cơn bệnh!

Trong vòng ba năm trời, David phải vận dụng mọi tài năng khôn khéo để chinh phục cho bằng được quả tim của Kim. Và chàng chiến thắng. Ngày 17-11-1989 Kim viết trong nhật ký:

- Hôm nay, David và con, chúng con trao đổi nọ hôn đầu tiên. Lạy Chúa, xin cho tình yêu chúng con nguyên vẹn và bền vững!

Một năm sau - ngày 27-10-1990 - Kimberley Marshall (21 tuổi) tiến lên bàn thờ giao ước tình yêu với David Crenshaw (23 tuổi).

Hiện diện trong Thánh Lễ thành hôn hôm đó, đặc biệt có tất cả các bệnh nhân nhầy nhớt của thành phố Dallas. Mọi người tha thiết cầu nguyện cho đôi tân hôn hưởng nếm hạnh phúc toàn vẹn.

Và đúng như lời ước nguyện của mọi người, đôi bạn trẻ David và Kim trải qua tháng ngày hạnh phúc tràn đầy.

Nhưng rồi chuyện phải đến đã đến. Đúng ba năm sau ngày cưới, David ngã bệnh nặng và ngày 26-10-1993, David êm ái trút hơi thở cuối cùng, sau khi âu yếm ngược nhìn hiền thê thân yêu lần cuối. David hưởng dương 26 tuổi.

24 giờ sau khi chôn cất David đến phiên Kim ngã bệnh nặng và ngày 11-11-1993, vào buổi sáng tinh sương, Kim êm ái trút hơi thở cuối cùng. Hưởng dương 24 tuổi. Người ta mặc cho Kim chiếc áo trắng tinh ngày cưới và chôn nàng bên cạnh chồng nàng.

Trên bia đá đặt chung cho hai nắm mộ nằm song song, người ta khắc hàng chữ: "David và Kimberley Marshall .. mãi mãi bên nhau. Thành hôn trong vòng ba năm".

... "Phúc thay kẻ được chung sống với người vợ thông minh, kẻ không lỗi lầm trong lời ăn tiếng nói và kẻ không phải làm tội người chẳng xứng với mình. Phúc thay kẻ biết xử sự khôn khéo, kẻ nói mà người ta lắng tai nghe. Người tìm được khôn ngoan cao cả biết chừng nào nhưng vẫn chưa bằng người kính sợ THIÊN CHÚA. Lòng kính sợ THIÊN CHÚA thì vượt trên tất cả, ai sánh được với kẻ biết kính sợ Người?" (Sách Huấn Ca 25, 8-11).

("Reader's Digest Sélection", 7/1995, trang 109-114)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt